

Arrest

nr. 149 343 van 9 juli 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, houdende het opleggen van een inreisverbod van twee jaar, van 21 september 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 oktober 2014 met refertenummer. X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. VAN STEENBRUGGE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 september 2014 neemt de gemachtigde in hoofde van verzoeker een beslissing houdende het opleggen van een inreisverbod voor twee jaar. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“INREISVERBOD

Aan de heer:

[...]

wordt inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naartoe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 2109,2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

■ artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van twee jaar omdat:

■ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

Gezien betrokkene werd aangetroffen tijdens het verrichten van arbeid zonder de bestemde toelating, wordt hem geen enkel uitstel om het grondgebied te verlaten gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van twee jaar."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht juncto het zorgvuldigheidsbeginsel, en hij verwijst daarbij naar het feit dat de verwerende partij zelf verzoeker in vrijheid stelde bij beslissing van 29.09.2014 zonder tussenkomst van de Raadkamer, en dat hem opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend waarbij ditmaal wél een termijn werd gegund om het land te verlaten.

2.2. De Raad stelt het volgende vast:

2.3. Op 21 september 2014 werd verzoeker in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten -zonder termijn voor vrijwillig vertrek- met vasthouding (bijlage 13septies), en van het thans aangevochten inreisverbod.

2.4. Het inreisverbod van twee jaar werd gestoeld op artikel 74/11, §1, tweede lid, 1°, "omdat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan".

2.5. Verzoeker betoogt dat hij op 29 september 2014 door de verwerende partij in vrijheid werd gesteld, en dit zonder tussenkomst van de Raadkamer, en dat hem opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend waarbij ditmaal wél een termijn werd verleend om het land te verlaten. Hij voegt bij zijn verzoekschrift de voormelde bijlage 13septies van 21 september, deze keer met daarop handgeschreven: "Een nieuwe termijn wordt toegestaan aan M.S..A. Bijgevolg dient betrokkene het land te verlaten op 29.10.2014." De handgeschreven mededeling gaat vergezeld van de naam en handtekening van de auteur en van een stempel van de Dienst Vreemdelingenzaken.

2.6. De verwerende partij betwist in haar nota niet dat een "nieuw bevel om het grondgebied te verlaten werd gegeven waarbij een termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan". Zij stelt verder dat verzoeker erop zou hebben gewezen dat hij in vrijheid werd gesteld door de Raadkamer, maar heeft het wat dat betreft bij het verkeerde eind: verzoeker heeft precies laten gelden dat hij zonder tussenkomst van de Raadkamer in vrijheid werd gesteld, hetgeen ook blijkt uit de stukken van het administratief dossier: verzoeker werd daags voor de zitting van de Raadkamer vrijgelaten door de verwerende partij, om "administratieve redenen".

2.7. Uit de hiervoor omschreven handelswijze van de verwerende partij kan niet anders dan worden afgeleid dat zij is overgegaan tot de impliciete doch zekere intrekking van het bevel om het grondgebied te verlaten in die mate dat het bevel de afwezigheid van een termijn om het grondgebied vrijwillig te verlaten voorzag. Derhalve moet worden vastgesteld dat minstens de afwezigheid van een termijn voor vertrek wordt geacht nooit te hebben bestaan.

2.8. Aangezien het inreisverbod precies werd gesteund op artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet de vaststelling dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan, moet dan ook worden besloten dat de thans bestreden beslissing zijn rechtsgrond heeft verloren en dus,

ongeacht of het destijds rechtsgeldig werd genomen, moet worden vernietigd, zonder dat verder moet worden ingegaan op de middelen en het verweer van de partijen.

3. Korte debatten

Hetgeen hiervoor werd gesteld leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, houdende het opleggen van een inreisverbod van twee jaar, van 21 september 2014, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS